

erede Rigsdagsmand fandt det altsaa ifjor „overordentlig farligt“ at gaae ind paa et Obligationsssystem. — „Jeg maa erklære mig vedblivende som en Modstander deraf, og jeg haaber, at de erede Herrer vilde høre med Velvillie paa mig, saa uenige vi end ellers maatte være. Det er en dybt indgribende Sag, som vil have meget vigtige Følger for vor fremtidige finansielle Tilstand. Jeg seer for det Første ikke vore Finantser i et særdeles gunstigt Lys, om end Tilstanden er saalelig. Det kan ikke nægtes, at Tilbagegangen, naar vi tale om Monarchiet i det Hele, og Monarchiet virker jo paa Kongeriget, er temmelig stærk.“ — Den erede Rigsdagsmand finder altsaa, at Tilbagegangen er temmelig stærk. — „Vore Gold- og Domaineintræder hæde i de senere Aar givet en betydeligt mindre Indtægt end tidligere, og vi vide ikke, om dette Forhold vil forandres, om det end har rettet sig noget i det sidste Halv-aar.“ — I den Tid, der siden er forløben, er det blevet værre, der er nu et Minus af et Par Hundreduitusinde Rd. — „Vi ere komne dertil, at Monarchiets Kassebeholdning ikke er mere end det Normale. Vi ere komne dertil, at vi i det næste Biennium maae regne paa en større Goldindtægt, end det nu snart skundne Biennium sandsynligt vil give, for at Indræderne stulle kunne dække Udgifterne. Vor Tilstand overfor Udlandet er det naturligviis vanskeligt for os her at bedømme; vi have Hans Excellence Udenrigsministeren i vor Midte, der vistnok tiltrøer sig at kjende de fremmede Regjeringers indre Tanker, om hvilke han saavel privat som offentligt har udtalt sig, og muligt vil han see vor Tilstand i et andet Lys end vi, der staae fjernere fra Skuepladsen. Jeg for mit Vedkommende troer nu, at Tilstanden er betænkelig, overmaade betænkelig, og jeg troer, at det under saadanne Forhold er en Sag, der alvorligt maa overveies, om Kongeriget skal stifte en Statsgjæld paa 18 Millioner.“ — Tilstanden ifjor kjende vi Alle, og vi vide

ogsaa, hvad der har tilbraget sig fra ifjor til nu. Naar altsaa den nuverende Regjering og den erede Rigsdagsmand, hvis Ord jeg nu oplæste, selv stulle være tilbøjelige til at gaae ind paa at stifte en Gjæld af 16 a 17 Millioner Rigsdaler, saa maa det jo være, fordi Tilstanden er bleven forandret. Vor finansielle Tilstand er ikke bleven bedre i den Tid, men muligt var det jo, at det for den erede Rigsdagsmand stiller sig saaledes, at den politiske Tilstand er bleven bedre. For mig er det tydeligt og klart, at naar der er Spørgsmaal om at gaae ind paa, af Finantserne at tage saa Meget, som her er Tale om, at hiude saa store Capitaler i Anledning af det ganske vist særdeles nyttige Foretagende, som her er under Forhandling, saa bør vi kun gjøre det, naar vi have Raad dertil. Dette maa nu, som allerede af mig udtalt, være afhængig af, hvorvidt Stillingen er bleven bedre eller ikke; — jeg for mit Vedkommende maa sige, at hvor tilbøjelig jeg end er til at gjøre mit Yderste, for at dette Gode, Jernbanerne, kunde tilveiebringes i Syland, saa vil det være mig aldeles umuligt, endelig at votere for Sagen, medmindre Regjeringen seer sig istand til at give os en Udtalelse, der er meget betryggende med Hensyn til, at den normale Tilstand i en overfluelig Fremtid ikke vil blive forandret. For mig stiller Sagen sig saaledes, at den politiske Horizont i Europa siden forrige Aar er bleven langt mørkere, men dette ubelækker jo ikke, at Ministeriets diplomatiske Stilling kan være god og stærk; det berøer væsentlig paa, hvorvidt det er lykkedes Ministeriet, gennem Alliancer eller paa anden Maade at sikke sig selv og os en saadan Stilling, at de kunne møde et eventuelt Angreb med en saadan Styrke, at det hurtigt vil være slaaet tilbage, saa at den Ufred, der kunde opstaae, ialfsald vil blive saa kortvarig, at den ikke vil kunne komme til at udøve nogen væsentlig Indflydelse paa vore Finantser.“